

MIŁOSIERNI JAK OJCIEC – ROZMOWA Z KS. DR. HAB. JANEM WOLSKIM DYREKTOREM INSTYTUTU TEOLOGICZNEGO W ŁODZI

Prosimy o bliższe przedstawienie się naszym czytelnikom i o swojej drodze do kapłaństwa.

Najpierw pragnę serdecznie podziękować za zaproszenie, aby pojawić się także na łamach Waszego parafialnego

czasopisma. To bardzo miłe, że znowu mogę zagościć pośród Was, ale w nieco innej formie. To stwierdzenie "ponownie", odnosi się bowiem do bardzo miłego wydarzenia jakie przeżywałem w ostatnim Wielkim Poście. Otóż proboszcz tejże zgierskiej wspólnoty, wytrawny duszpasterz i pastoralista, ks. kanonik Andrzej Blewiński, wydaje mi się, że w sposób dość pochopny nie do końca przemyślany, kilka miesięcy temu zaproponował mi przeprowadzenie rekolekcji wielkopostnych. Ryzyko było wielkie! Starłem się jak mogłem, aby maksymalnie zminimalizować ewentualne duchowe szkody, w tej tak żywej i pięknie funkcjonującej wspólnocie parafialnej. Jej duszpasterze i wierni byli i są dla mnie przykładem podążania za Chrystusem. Wprowadzania w życie ewangelicznego przesłania. Mogłem niejako namacalnie dotknąć w tamte rekolekcyjne dni bijącej życiem małej cząstki Kościoła powszechnego.

Ale miałem się jakoś przedstawić moim Czytelnikom. Otóż jestem kapłanem od 1986 roku. Moją pierwszą parafią, w której zdobywałem duszpasterskie doświadczenia, była parafia wtedy jeszcze bł. Urszuli Ledóchowskiej w Łodzi. Potem były studia i w Warszawie i w Rzymie. A od roku 1993 jestem m.in. wykładowcą

w dwóch łódzkich Seminariach: diecezjalnym i ojców franciszkanów.

Odnosnie drogi do kapłaństwa, oczywiście myślałem o niej sporo wcześniej niż podjąłem ostateczną decyzję w klasie maturalnej. Wzbraniałem się przed podjęciem takiej decyzji, ale łaska Boża czyniła swoje... Dzisiaj z perspektywy już wielu minionych lat w kapłaństwie, jeszcze bardziej uświadamiam sobie jak jest to wielki i niczym niezastąpiony dar, dar Bożej miłości i miłosierdzia. Jak Ci Boże za to wszystko podziękować...?

Obecnie trwa Rok Miłosierdzia, proszę przybliżyć nam, czym jest miłosierdzie? I jak słowo miłosierdzie rozumiane jest w obecnej rzeczywistości?

Myślę, że nie ma piękniejszego określenia jak to, które odnajdujemy w *Dzienniczku* S. Faustyny, że jest ono najpiękniejszym i najważniejszym przymiotem Boga. Św. Jan napisał, że "Bóg jest miłością". Analogicznie należałoby powiedzieć, że "Bóg jest miłosierdziem". Ale ten przymiot Boga dla wielu jest trudny do pojęcia. I jak zauważa biskup Grzegorz Ryś w swojej książce, że Boże miłosierdzie dla wielu wierzących jest skandalem (książka: "Skandal miłosierdzia"). Miłosierdzie jest nie tylko wielką tajemnicą Boga, ale i wielkim skandalem w oczach ludzi. Nie stawia bowiem warunków, nie zna żadnych granic. Jest darmowe. Dla Boga nikt nie jest

stracony. Miłość Boga jest silniejsza niż ludzki grzech. Bóg podnosi w górę tych, którzy dotknęli dna.

Mówiąc o miłosierdziu można byłoby cytować wiele dokumentów i wypowiedzi papieży czy biskupów, ale może zacytuję naszego wielkiego poetę, Henryka Sienkiewicza, który w *Quo vadis* pięknie, głęboko i obrazowo opisuje, czym jest to Boże miłosierdzie. Oto św. Paweł mówi do Chilona: *Miłosierdzie Chrystusa jest jako morze i grzechy i winy ludzkie potoną w nim jako kamienie w otchłani. Jest jako niebo, które pokrywa góry, lądy i morza, albowiem jest wszędzie i nie masz jego granicy ni końca.* Tak rozumiał miłosierdzie nasz wielki wieszcz. Tak, to prawda, wszyscy jesteśmy zanurzeni w tym bezkresnym Bożym miłosierdziu. Dlatego Papież Franciszek w bulli *Misericordiae vultus* pisał: *"Potrzebujemy nieustannie kontemplować tę tajemnicę miłosierdzia. Jest ona dla nas źródłem radości, ukojenia i pokoju. Jest warunkiem naszego zbawienia. (...). Miłosierdzie: to droga, która łączy Boga z człowiekiem".*

Jakie warunki trzeba spełniać, aby doświadczać Bożego Miłosierdzia?

Wydaje się, że istnieją dwa nierozdzielne warunki. Najpierw trzeba zawierzyć Bożemu miłosierdziu, bo tylko dzięki niemu żyjemy jako grzesznicy. Ale otrzymawszy dar miłosierdzia sami mamy stawać się "miłosierni jak Ojciec". Nauka Jezusa jest tutaj bardzo klarowna. Nasz Pan stawia pewien warunek: *Błogosławieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią* (Mt 5,7). Trzeba być miłosiernym wobec innych, aby oczekiwać miłosierdzia od naszego Boga.

Jakie słowa, myśli chciałby Ksiądz przekazać czytelnikom Dobrej Rady w Zgierzu?

Zakończyłbym naszą rozmowę poezją, którą zacytowałem na zakończenie parafialnych rekolekcji w Waszej parafii. Wskazywałem wtedy, że nie tylko my oczekujemy czegoś od Maryi naszej Matki, ale i Ona ma pewne oczekiwania wobec nas.

Oto one:

Matka Jezusa

*Matka Jezusa ma w spojrzeniu czar,
i nie przewyższy jego żaden ludzki dar,
w Jej oczach troska i głębia uderza
chce ci powiedzieć, że tobie zawiera;
zawierza, że będziesz Chrystusa miłował,
że będziesz prawo miłości szanował,
że będziesz przez Niego kochał człowieka,
że nie będziesz nigdy z tą miłością zwlekał.
Jeśli nie uległeś takiemu czarowi,
który by ciebie napełnił bez reszty,
to przyjdź do Madonny obecnej w Ikonie,
przyjdź do Maryi siedzącej na tronie,
tej z Gwadelupe, czy może z Fatimy,
tej z Jasnej Góry zwanej Zwycięską,
klęcząc w pokorze przed Matki obliczem,
odejdiesz napełniony, nowym, Boskim życiem.
To nowe życie będzie twym udziałem,
jeśli podejmiesz z nami trud pielgrzymi,
jeśli zauważysz w życiu sens ofiary,
napełnisz serce radością bez miary.
Iść możesz zawsze z tą nadzieją wielką,
że ciężar krzyża będzie łatwiej znosić,
jeśli postanowisz, żeby właśnie Ona,
przygarnęła ciebie w matczyne ramiona.*

Szczęść Boże
Marianna Strugińska - Felczyńska

WYSZEDŁEM OD OJCA I PRZYSZEDŁEM NA ŚWIAT; ZNOWU OPUSZCZAM ŚWIAT I IDĘ DO OJCA (J 16,28)

Wniebowstąpienie Pańskie, czyli wstąpienie do nieba zmartwychwstałego Jezusa to święto, które Kościół w swojej tradycji obchodzi 40 dni po zmartwychwstaniu Jezusa. Jest to pamiątka powrotu Pana Jezusa do nieba, skąd przyszedł na ziemię dla naszego zbawienia, przyjmując naturę ludzką. Zgodnie z dekretem watykańskiej Kongregacji ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów od 2004 roku w Polsce święto obchodzone jest w VII Niedzielę Wielkanocną. W tym roku uroczystość przypada na dzień 9 maja.

Jezus po zmartwychwstaniu przebywał pośród uczniów 40 dni, a po upływie tego czasu w ich obecności

wzniósł się do nieba. Ewangelści niewiele piszą o tym wydarzeniu. Św. Marek wspomina: "Po rozmowie z nimi Pan Jezus został wzięty do nieba" (Mk 16, 19). Św.

Łukasz opisuje samo wydarzenie następująco: „Po tych słowach [Pan Jezus] uniósł się w ich obecności w górę i obłok zabrał Go im sprzed oczu” - obłok symbolizuje inny, niewidzialny świat, do którego wstępuje Jezus. Wniebowstąpienie Jezusa jest ukoronowaniem i zakończeniem życia ziemskiego Jezusa oraz Jego triumfem. To czas, kiedy Syn Boży powraca do nieba w wielkim triumfie jako Zbawiciel.

Jezus przebywając z uczniami na ziemi, niejednokrotnie wspominał

o mającym nastąpić wydarzeniu: „Znacie drogę dokąd Ja idę... Jeszcze chwila, a świat nie będzie Mnie oglądał... Słyszeliście, że wam powiedziałem: Odchodzę i przychodzę znów do was. Gdybyście Mnie miłowali, rozradowalibyście się, że idę do Ojca (J 14, 19. 28)”. Jezus swoimi słowami dawał nadzieję, że i my będziemy razem z Nim radować się w Jego Królestwie: „W domu Ojca mego jest mieszkań wiele. Gdyby tak nie było, to bym wam powiedział. Idę przecież przygotować wam miejsce. A gdy odejdę i przygotuję wam miejsce, przyjdę powtórnie i zabiorę was do siebie, abyście i wy byli tam, gdzie Ja jestem (J 14, 2-3)”.

Święto Wniebowstąpienia łączy się ze świętem Zesłania Ducha Świętego, które następuje tydzień po nim. Jezus wstępując do nieba powiedział do uczniów: „Teraz idę do Tego, który Mnie posłał, a nikt z was nie pyta Mnie: "Dokąd idziesz?". Ale ponieważ to wam powiedziałem, smutek napełnił wam serce. Jednakże mówię wam prawdę: Pożyteczne jest dla was moje odejście, bo jeżeli nie odejdę, Poczyciel nie przyjdzie

do was... A jeżeli odejdę, pošlę Go do was...”. Jezus wstępując do nieba, nakazał Apostołom, aby nie odchodzili z Jerozolimy, lecz wyczekiwali wypełnienia obietnicy zesłania Ducha Świętego. Czytania liturgiczne dni następujących po Wniebowstąpieniu, zawierające opis obietnicy zesłania Ducha Poczyciela, przygotowują wiernych na przyjęcie Ducha Świętego.

Św. Augustyn odnosząc się do tajemnicy Wniebowstąpienia kieruje do wierzących w Chrystusa pouczenie: „W dniu dzisiejszym nasz Pan, Jezus Chrystus, wstąpił do nieba: podążajmy tam sercem razem z Nim”. Przypomina słowa św. Pawła: „Jeśliście więc razem z Chrystusem powstali z martwych, szukajcie tego, co w górze, gdzie przebywa Chrystus, zasiadając po prawicy Boga. Dążcie do tego, co w górze, nie do tego, co na ziemi” (Kol 3, 1-2). Św. Augustyn przypomina również o nieustannej obecności Jezusa pośród nas, który, mimo że wstąpił do nieba jest przy nas cały czas obecny.

Barbara Musiał

UROCZYSTOŚĆ NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY KRÓLOWEJ POLSKI

Uroczystość Najświętszej Maryi Panny Królowej Polski jest obchodzona w Kościele katolickim w Polsce w dniu 3 maja. Została ustanowiona przez papieża Benedykta XV w 1920r. na prośbę polskich biskupów. Upamiętnia ważne wydarzenia z dziejów Polski: obronę Jasnej Góry przed Szwedami w 1655r., śluby lwowskie króla Jana Kazimierza oraz uchwalenie Konstytucji 3 Maja.

Podczas potopu szwedzkiego, 1 kwietnia 1656r., Jan Kazimierz złożył uroczyste ślubowanie przed cudownym wizerunkiem Matki Bożej Łaskawej w katedrze lwowskiej (autorem tekstu jest św. Andrzej Bobola). Król oddał Rzeczpospolitą pod opiekę Matki Bożej, którą nazwał Królową Korony Polskiej. Obiecał starania o ustanowienie Jej święta oraz przeprowadzenie reform mających poprawić sytuację chłopów i mieszczan.

8 września 1717r. obraz Matki Bożej Częstochowskiej został ukoronowany papieskimi koronami. Ten właśnie obraz najczęściej był utożsamiany z wizerunkiem Królowej Polski. Po latach (w 1942r.) pisał o nim poeta – Jan Lechoń:

„Matka Boska Częstochowska, ubrana perłami,
Cała w złocie i brylantach, modli się za nami.
Aniołowie podtrzymują Jej ciężką koronę

I Jej szaty, co jak noc są gwiazdami znaczone”.

Polacy zawsze wierzyli, że za pośrednictwem Maryi doświadczają szczególnych łask w najtrudniejszych, najboleśniejszych momentach historii. Najstarsza polska pieśń religijna, a zarazem nasz pierwszy hymn narodowy to „Bogurodzica”. Cztili Ją królowie (m.in.: Bolesław Chrobry, Zygmunt I Stary, Bolesław Wstydlivy, Jan Sobieski), hetmani – Stefan Czarniecki, Stanisław Żółkiewski, naczelnik Tadeusz Kościuszko, święci: Wojciech, Jacek Odrowąż, Kazimierz, Stanisław Kostka, Maksymilian Kolbe, Jan Paweł II i wielu innych oraz prości ludzie.

Z imieniem Maryi ruszyła do zwycięskiego boju polska husaria pod Wiedniem. Kult Królowej Korony Polskiej rozszerzał się szczególnie po rozbiorach Polski. W 1918r., po odzyskaniu przez Polaków niepodległości, biskupi zwrócili się do papieża z prośbą o ustanowienie święta Maryi Królowej Polski w dniu 3 maja, aby podkreślić związek święta z pierwszą polską Konstytucją, uchwaloną 3 maja 1791r. przez Sejm Czteroletni. Założenia Konstytucji miały częściowo wypełnić społeczne zobowiązania króla Jana Kazimierza.

Święto zostało zatwierdzone w 1920r., a po reformie liturgicznej w 1969r. zostało podniesione do rangi uroczystości. W trzechsetną rocznicę ślubów Jana

Kazimierza nową ich wersję opracował internowany wówczas Prymas Polski kardynał Stefan Wyszyński. Zostały złożone przez Episkopat Polski na Jasnej Górze 26 sierpnia 1956r.

3 maja 1966r. odbyły się milenijne uroczystości chrztu Polski, podczas których nasz naród oddano pod opiekę Królowej Polski na kolejne tysiąclecie.

Elżbieta Hildt

CZYM JEST ODPUST PARAFIALNY

W ciągu roku liturgicznego każda parafia przynajmniej raz przeżywa uroczystość odpustową. W tym dniu w sposób szczególny czci się patrona parafii, czyli są to jakby imieniny parafii. W naszej wspólnotie jest to uroczystość ku czci patronki Matki Bożej Dobrej Rady, która obchodzona jest 26 kwietnia.

W pierwszych wiekach ze względu na brak wolności religijnej chrześcijanie nie budowali świątyń, lecz spotykali się w domach. Od IV w. zaczęły pojawiać się kościoły, często w miejscach męczeńskiej śmierci chrześcijan lub nad ich grobami, a więc gdzie istniał kult świętych. Jeśli to nie było możliwe, troszczono się, by w kościele znajdowały się przynajmniej relikwie. W ten sposób kościoły zyskiwały swoich patronów. Dzień, w którym w liturgii wspominano owego patrona, stawał się świętem kościoła i parafii z nim związanej. Wraz z rozwojem nauki o odpustach dołączono możliwość ich zyskiwania w dzień święta patronalnego danego kościoła, a sama uroczystość zyskała miano **odpustu parafialnego**

Matka Boża Dobrej Rady.

*Katechizm Kościoła Katolickiego (1471-1479), wyjaśnia naukę Kościoła dotyczącą odpustów, jak i Kodeks Prawa Kanonicznego z 1983r. w kanonach 992-997, określających istotę odpustu, odwołuje się do Konstytucji apostolskiej papieża Pawła VI o odpustach *Indulgentiarum doctrina*. Czytamy w niej m.in. że:*

„Odpust jest to darowanie przed Bogiem kary doczesnej za grzechy, zgładzone już co do winy. Dostępuje go chrześcijanin odpowiednio usposobiony i pod pewnymi, określonymi warunkami, za pośrednictwem Kościoła, który jako szafarz owoców odkupienia rozdaje i prawomocnie przydziela zadośćuczynienie ze skarbcza Chrystusa i świętych”.

W tej definicji zawiera się cała istotna nauka katolicka o odpustach i zarazem podstawowe założenia teologiczne praktyki odpustowej.

Z treści kan. 994 Kodeksu Prawa Kanonicznego z 1983r. wynika że:

- każdy wierny może uzyskać odpust;

- dany odpust może być ofiarowany za siebie samego lub na sposób wstawiennictwa za zmarłych.

Uzyskanie odpustu zależy jednak od wypełnienia określonych warunków, nie wystarczy, aby wierny w dniu święta patronalnego parafii nawiedził kościół, odmówił wskazaną modlitwę i w ten sposób bez większego wysiłku i zaangażowania, uzyskał "automatycznie" odpust. Skuteczność odpustów zależy od wewnętrznej dyspozycji przyjmującego i wymaga wewnętrznej przemiany oczyszczającej. Darowanie kar doczesnych, jak w ogóle odpuszczenie grzechów nie może się dokonać bez zerwania z grzechem, bez pokutnego usposobienia. Przy uzyskaniu odpustów zupełnych muszą być spełnione następujące warunki:

- spowiedź sakramentalna
- Komunia eucharystyczna
- modlitwa według intencji Ojca świętego

• wyzbycie się jakiegokolwiek przywiązania do grzechu, nawet lekkiego
Zatem warto się przyjrzeć jak przeżywamy odpust parafialny? Czy tylko zewnętrznie, czy może duchowo nasze myśli biegną ku patronce

naszej parafii?

Kult Matki Bożej Dobrej Rady związany jest nierozdzielnie

z obrazem Maryi pod tym samym tytułem, który znajduje się

w kościele augustianów w Genazzano w Umbrii we Włoszech. Pochodzi on z pierwszej połowy XV wieku. Związana jest z nim pewna opowieść. Kiedy w Genazzano kończono budowę kościoła dla Matki Bożej, na jednej z jego ścian pojawił się wizerunek Maryi z Dzieciątkiem. Wiadomość o tym szybko się rozeszła. Gdy któregoś dnia przyszli do Genazzano dwaj pielgrzymi z Albanii, rozpoznali w obrazie wizerunek Matki Bożej Dobrej Rady ze Szkodry, miejscowości leżącej w ich ojczyźnie.

Już w XV i XVI wieku obraz zasłany wieloma łaskami, dlatego w 1682 r. za zgodą papieża Innocentego XI został ukoronowany.

Do rozszerzenia kultu Matki Bożej Dobrej Rady przyczynił się augustianin o. Andrzej Bacci. Podczas ciężkiej choroby złożył on ślub, że jeżeli Maryja uzdrowi go,

zajmie się rozpowszechnianiem kopii tego obrazu. Wypełnił swój ślub, dzięki czemu prawie 70 000 kopii tego obrazu zostało rozwieszonych po całym świecie. W XVIII w. kapituła generalna Zakonu Augustianów podjęła uchwałę, aby kult Matki Bożej Dobrej Rady jeszcze bardziej rozszerzać.

Matkę Dobrej Rady można prosić o orędownictwo, zwłaszcza wtedy, gdy stajemy na rozstaju dróg, gdy musimy podjąć ważne życiowe decyzje. Czcząc Maryję pod tym wezwaniem uznajemy, że może Ona wyprosić nam dar dobrej rady u Ducha Świętego. W chwilach zagubienia i w chwilach ważnych decyzji może nam pomóc. „W wątpliwościach myśl o Maryi, wzywaj Maryi! Jeżeli bowiem o niej myślisz, nigdy nie zejdziesz na manowce” - powtarzał św. Bernard z Clairvaux (XII w.). Do Maryi można odnieść

słowa proroka Izajasza: „I spocznie na niej Duch Pański, duch mądrości i rozumu, duch rady i męstwa, duch wiedzy i bojaźni Pańskiej” (Iz 11, 2). To samo powiedział do Maryi Archanioł Gabriel: "Duch Święty zstąpi na Ciebie" (Łk 1, 35). W innych miejscach Biblia wspomina: „Moja jest rada i stałość, moja – rozważa” (Prz 8, 14); „Rada jej rozlewać się będzie jak żywe źródło” (Syr 21, 13); „Słuchaj, synu, przyjmij me zasady, a rady mojej nie odrzucaj” (Syr 6, 23).

Aneta Mikołajczyk

Duszpasterze naszej Parafii serdecznie zapraszają wszystkich Parafian do uczestniczenia w Triduum Eucharystycznym w dniach 23 – 25.04.2016r., a w dniu 26.04.2016r. o godz. 18.00 na uroczystą Mszę, którą będzie celebrował ks. abp. Władysław Ziśtek.

DLACZEGO WARTO MODLIĆ SIĘ ZA KAPŁANÓW

Św. Jan Maria Vianey mówił, że „dobry pasterz”, według Bożego serca jest największym skarbem, jaki dobry Bóg może dać parafii i jednym z najcenniejszych darów Bożego miłosierdzia". Jednak o takiego kapłana trzeba się modlić, gdyż ksiądz nie staje się świętym, z chwilą założenia sutanny. Pozostaje zwyczajny, z bardzo ludzkimi przyzwyczajeniami, słabościami i wadami. Dlatego każdy ksiądz potrzebuje daru modlitwy.

DLACZEGO TAK WAŻNA JEST MODLITWA ZA KAPŁANÓW?

Kondycja duchowa księży zależy od modlitwy. To ona jest skuteczną ochroną przed wieloma niebezpieczeństwami i zakusami złego ducha. Ogromnie wspiera w codziennym życiu i powołaniu kapłańskim. Tak jak kapłani są odpowiedzialni za nas, za pozyskiwanie nas dla Jezusa, tak my jesteśmy winni im modlitwę i wsparcie. Bądźmy odważni w czynieniu dobra. Szerzymy apostołat modlitwy za kapłanów w swoich rodzinach, wśród swoich bliskich i znajomych. Możemy być pewni, że ta modlitwa przyniesie błogostawione owoce także i nam samym, szczególnie naszym rodzinom.

Błogostawiona Matka Teresa z Kalkuty mówiła: gdy będą święci kapłani, to święte będą rodziny i święty będzie świat! Proszę was, módlcie się za mnie za życia i po mojej śmierci tak prosił w Kalwarii Zebrzydowskiej Jan Paweł II. Wielu nas zdziwiły te słowa. To kapłan – w ocenie Polaków jest specem od modlitwy. Zakorzenieni w Kościele wiedzą jednak, jak bardzo księża potrzebują naszej modlitwy. Mówi się nawet: mamy

takich kapłanów, jakich sobie wymodliliśmy. O modlitwę za kapłanów prosił także papież Benedykt XVI, ogłaszając Rok Kapłański.

DLACZEGO POWINIENEM MODLIĆ SIĘ ZA KSIĘŻY?

Między innymi dlatego, że oni modlą się nieustannie za ciebie, wstawiają się przed Bogiem w twoich intencjach. Bez ich sakramentalnej posługi nie ma najistotniejszego z sakramentów tj. Eucharystii, nikt nie może pojednać nas z Bogiem w sakramencie pokuty, nikt nie może towarzyszyć nam w naszych chorobach udzielając sakramentu namaszczenia chorych. Ich posługa jest bardzo istotna, dlatego zły duch czyni wszystko, aby niszczyć kapłanów. Nasza modlitwa może być dla nich ratunkowym kołem, tarczą ochraniającą ich w walce o zbawienie siostr i braci.

Światowy Dzień Modlitw o Powołania do stanu kapłańskiego i życia zakonnego to inicjatywa Pawła VI. Była to odpowiedź papieża na jaskrawy i bolesny spadek powołań. Po raz pierwszy Światowy Dzień Modlitw o Powołania odbył się 12-go kwietnia 1964r. W tym roku odbywa się już po raz 53. Co roku z okazji tego Dnia papież kieruje do wierzących swoje orędzie. W tym roku temat brzmi: *Kościół matką powołań*. Obchodzony jest w IV Niedzielę Wielkanocną - Niedzielę Dobrego Pasterza przypadającą w tym roku 17-go kwietnia i rozpoczyna w Polsce Tydzień Modlitw o Powołania do Kapłaństwa i życia Konsekrowanego.

Powołanie do Kapłaństwa jest przede wszystkim darem Bożej miłości dla całej społeczności, dla nas

wszystkich, a także jest owocem Bożej łaski. Tak ważne jest więc, abyśmy o ten dar i łaskę dla powołanych i dla nas wszystkich Pana Boga gorąco prosili.

Chcemy w tych dniach dziękować Bogu za tych, którzy przeżywają swoje powołanie w służbie dla Królestwa Bożego, ale także modlić się za młodych ludzi, którzy szukają swojego miejsca w świecie, aby mogli usłyszeć głos Bożego wezwania i z odwagą na nie odpowiedzieć.

Niech te dni będą czasem modlitwy, aby to co jest dziełem Boga w ludzkim sercu, było przez tego człowieka przyjęte. Tydzień Modlitw o Powołania uświadamia, że to co jest dziełem Boga, jest realizowane przez ludzi.

Prosimy Cię Panie, daj nam świętych kapłanów, aby w Winnicy Twojej nie zabrakło robotników.

Daniela Michalak

NADZWYCZAJNI SZAFARZE

Po kilkumiesięcznym przygotowaniu formacyjnym 80 mężczyzn z 38 parafii Archidiecezji Łódzkiej uroczyste zostało ogłoszonych w Łodzi Nadzwyczajnymi Szafarzami Komunii Świętej. Pierwsze błogosławieństwo i posłanie Nadzwyczajnych Szafarzy Eucharystii w Archidiecezji Łódzkiej, miało miejsce w katedrze w 2003 roku.

Wprowadzeniu posługi nadzwyczajnego szafarza Komunii świętej ma przede wszystkim ułatwić wiernym korzystanie z dobra, jakim jest chleb eucharystyczny - mówił abp Władysław Ziółek, kiedy ogłaszał Instrukcję w sprawie ustanowienia i formacji nadzwyczajnych szafarzy Komunii świętej. W myśl tej Instrukcji posługę tę pełnić mogą mężczyźni w wieku od 35 do 65 lat, wyróżniający się m.in. dojrzałością w wierze, aktywnie uczestniczący w życiu wspólnoty parafialnej, cieszący się poważaniem duchowieństwa i wiernych świeckich, a także wykazujący ducha apostołskiego. Kandydatów spełniających takie kryteria zgłaszają proboszczowie parafii lub rektorzy kościołów.

Będą oni mogli swą posługę pełnić w czasie mszy świętej tylko wtedy, gdy do Komunii świętej przystępować będzie większa liczba wiernych i zabraknie zwyczajnych szafarzy - którymi są kapłani i diakoni - albo gdy będą oni zajęci innymi czynnościami duszpasterskimi lub nie będzie im pozwalać na to stan zdrowia lub podeszły wiek. W takich samych warunkach nadzwyczajny szafarz będzie mógł roznosić Komunię świętą chorym lub osobom w podeszłym wieku przebywającym we własnym domu lub na przykład w szpitalu. Posługa nadzwyczajnego szafarza wprowadzona została w Kościele powszechnym w 1973

roku. W Polsce od 1990 roku. Z naszej parafii Ks. proboszcz wytypował Pana Wojciecha Prusaka i Pana Karola Chodowskiego. Błogosławieństwa udzielił i do posługi wprowadził ks. biskup Ireneusz Pękański. Uroczyste przyjęcie w naszej parafii odbyło się w Wielki Czwartek 24 marca 2016 roku.

Życzymy Wam Drodzy Nadzwyczajni Szafarze Bożego błogosławieństwa i radości z podejmowanego dzieła.

*Źródło: www.archidiecezja.lodz
Marianna Strugińska - Felczyńska*

TRIDIUM OBCHODÓW CHRZTU POLSKI – 1050. ROCZNICA CHRZTU POLSKI

"Chrystus – jako Początek i Koniec całych ludzkich dziejów – sprawił, że 1050 lat temu na polskiej ziemi został postawiony krzyż, przejmujący znak jego zwycięstwa nad grzechem i śmiercią (...). Myśląc

o konsekwencjach chrztu Mieszka, możemy mówić o „narodzie ochrzczonych”, o „chrzcie narodu”, a więc również o Chrzcie Polski (...)"

(List Pasterski Episkopatu Polski na JUBILEUSZ 1050-LECIA CHRZTU POLSKI)

Chrzest – w chrześcijaństwie obrzęd nawrócenia i oczyszczenia z grzechów, sprawowany na polecenie samego jego założyciela, Jezusa Chrystusa – z Mt 28,18-20 polegający na *obmyciu wodą, któremu towarzyszy słowo* (Ef 5,26). Chrzest to pierwszy sakrament, który włącza człowieka we wspólnotę Kościoła, a przede wszystkim nadaje mu status dziecka Boga.

Chrzest Mieszka pierwszego włączył nas do narodu chrześcijańskiego.

1050. rocznica chrztu Polski – przygotowania, program, znaczenie

W 2013r. został podpisany list intencyjny, zgodnie z którym jubileuszowe obchody będą miały także wymiar ogólnonarodowy. Wszystkie strony, w tym przedstawiciele kancelarii Prezydenta RP oraz Narodowego Centrum Kultury, wyraziły gotowość współorganizowania uroczystości religijnych oraz wydarzeń naukowych, kulturalnych i społecznych związanych z rocznicą chrztu Polski

Przygotowania do jubileuszu 1050 – lecia Chrztu Polski zostały zawarte w programie duszpasterskim Kościoła w Polsce na lata 2013-2017. Program ten wraca do korzeni tożsamości chrzcielnej narodu polskiego. Obecny rok duszpasterski 2015/16 niesie przesłanie - „Nowe życie w Chrystusie”. Nowe życie, życie i stawanie się umiłowanym dzieckiem Boga zapoczątkowane jest w Chrzcie Świętym każdego człowieka.

Narodowe Obchody Jubileuszu

Liturgie na Ostrowie Lednickim k. Gniezna i w katedrze w Poznaniu, spotkanie ewangelizacyjne na stadionie Lecha, uroczyste posiedzenia Episkopatu oraz Sejmu i Senatu w Poznaniu – to niektóre elementy obchodów 1050. rocznicy chrztu Polski. Centralne uroczystości odbędą się 14-16 kwietnia 2016r.: pierwszego dnia w Gnieźnie, a w następnych – w Poznaniu. Każdy dzień obchodów centralnych będzie miał swój motyw przewodni. Najważniejszym słowem pierwszego dnia będzie „łaska”, symbolem zaś światło świecy. Słowo drugiego dnia to „wierność”, zaś symbolem jest krzyż. W ostatnim dniu motywem będzie „postanie”, zaś symbolem woda. Wierni na nowo zobowiążą się do życia Ewangelią i dawania świadectwa w swoim indywidualnym życiowym powołaniu.

Podczas centralnych obchodów jubileuszowych planowane jest przekazanie symbolicznych krzyży polskim katedrom. Krucyfiksy wykonane będą z drewna dębowego – z pozostałości fortyfikacji obronnych

z początków państwa polskiego. „To drewno, czarny dąb był świadkiem i chrztu, i początków naszej państwowości” – zwraca uwagę ks. Waldemar Hanas z komitetu organizacyjnego obchodów w archidiecezji poznańskiej.

Na marzec i kwiecień 2016r. zaplanowano wystawy i konferencje poświęcone tematyce chrzcielnej

i początkom państwa polskiego. Wystawy czynne będą do maja. Wśród proponowanych przedsięwzięć jest m.in. sympozjum „Chrzest Polski z perspektywy XXI wieku” i cykl czterech ekspozycji pod wspólnym tytułem „Rezydencjalne ośrodki państwa pierwszych Piastów. Poznań – Ostrów Lednicki – Gniezno”.

W kolejnych miesiącach zaplanowano wydarzenia i inicjatywy adresowane zarówno do szerokiego grona odbiorców, jak i specjalistów zainteresowanych tematem.

3 maja 2016r. na Jasnej Górze zostanie ponowiony Akt oddania Polski Matce Bożej, zaś w październiku planowana jest jubileuszowa Pielgrzymka Narodowa do Rzymu.

Z okazji obchodów Ośrodek Doskonalenia Nauczycieli w Poznaniu przygotował Projekt edukacyjny i materiały do szkolnych programów wychowawczych. Związane z chrztem Polski materiały do nauczania historii na różnych poziomach edukacyjnych przygotowało zaś Narodowe Centrum Kultury.

Diecezjalne Obchody Jubileuszu

Również w poszczególnych diecezjach odbędą się uroczystości upamiętniające 1050 rocznice chrztu Polski.

Widocznym znakiem jubileuszu w kościołach są świece. Świece te 25 listopada 2015r. zostały przekazane biskupom diecezjalnym, uczestniczącym w rekolekcjach adwentowych na Jasnej Górze.

Płomień przekazanych świec ma symbolizować zjednoczenie w modlitwie, wdzięczność za łaskę wiary i żywą pamięć o niej. Jest również prośbą o rozpalenie apostołstwa w Kościele jak również w kościele powszechnym który tworzymy sami.

W Archidiecezji Łódzkiej Obchody Jubileuszu zostały podzielone na 5 etapów, które charakteryzuje odpowiedni dobrana tematyka kościelna oraz państwowa. Uroczystości swoim zasięgiem obejmują całą diecezję, a poszczególne ogniwa to; Łask, Piotrków Trybunalski, Łódź, Tomaszów Mazowiecki, Konstantynów Łódzki.

Aneta Mikołajczyk

76 ROCZNICA WYDARZEŃ W KATYNIU ORAZ 6 ROCZNICA KATASTROFY W SMOLEŃSKU

Rok 2016 jest szczególnie bardzo bogaty w wydarzenia, rocznice.

Nadchodzi 1050 rocznica ważnej decyzji Mieszka I o przyjęciu chrztu, która zakorzeniła Polskę w chrześcijaństwo. Nadejdą inne: 25 rocznica VI ŚDM z udziałem św. Jana Pawła II na Jasnej Górze. 25 rocznica pielgrzymki św. Jana Pawła II do Polski, kiedy to w 1991r.

w przemówieniu powitalnym Jan Paweł II przypomniał, że wiele lat czekaliśmy na to, aby głos suwerennego narodu i społeczeństwa mógł zabrzmieć w całej swej autentyczności. Złożył hołd tym wszystkim synom i córkom naszej ojczyzny, którzy dla tej wielkiej sprawy nie szczędzili siebie. Na pielgrzymim szlaku w kolejnych miastach i homiliach cierpliwie i zdecydowanie tłumaczył znaczenie pamiętnych słów:

„Dekalog: dziesięć słów. Od tych dziesięciu prostych słów zależy przyszłość człowieka i społeczeństwa”.

W Olsztynie mówił: „Prawda jest dobrem, kłamstwo, fałsz, zakłamanie jest złem”. Wolność publicznego wyrażania poglądów jest wielkim dobrem, ale mówił również „nie zapewnia ona wolności słowa. (...) niewiele daje, jeśli słowo jest spętane egocentryzmem, kłamstwem, podstępem, a nawet nienawiścią lub pogardą dla innych. Przez wiele lat doświadczyliśmy w wymiarze społecznym, że publicznie nie mówiono prawdy i nie dopuszczano do jej mówienia. Istnieje przeto potrzeba odkłamania naszego życia (...) i przywrócenia miejsca cnotcie prawdomówności”.

Marcowe i kwietniowe dni przypominają największe kłamstwa PRL: kłamstwo katyńskie i kłamstwo o żołnierzach niezłomnych – wyklętych. Współcześnie kłamstwo smoleńskie.

Polski Cmentarz Wojenny Katyń.

Kłamstwo katyńskie zaczęło się w 1940, gdy pytany o los polskich oficerów – jeńców – Stalin odpowiedział gen. Andersowi i gen. Sikorskiemu: - uciekli do Mandżurii. Polskich oficerów jako „wrogów władzy sowieckiej nie rokujących poprawy” władze Związku Sowieckiego rozkazali 5 kwietnia 1940 roku rozstrzelać. Pierwsze transporty z Kozielska, Starobielska i Ostaszkowa ruszyły 3 i 5 kwietnia 1940 roku. Do chwili obecnej wciąż są poszukiwane ofiary tamtej zbrodni. Obowiązujące w PRL kłamstwo brzmiało: polskich oficerów zamordowali Niemcy. Dopiero 13 kwietnia 1990 roku oficjalny komunikat TASS brzmiał, że odpowiedzialność ponosi NKWD za zbrodnię katyńską.

Następne wielkie kłamstwo PRL głosiło (głosi?), że po 1945 roku Wojsko Polskie i Urząd Bezpieczeństwa walczyły z „bandytami”. Żołnierzy niezłomnych – wyklętych mordowano jak w Katyniu.

I znacznie bardziej traumatyczne kłamstwo, które głosi, że przyczyna katastrofy z 10 kwietnia 2010 rok została wyjaśniona w raporcie Anodiny oraz raporcie komisji J. Millera.

Ta Wielka Księga Naszych Dziejów niech nie będzie już zakłamywana. Zadawajmy trudne pytania. Rzeczą ludzką jest dochodzić prawdy. Pamiętajmy o Tych dla których, Bóg, Honor i Ojczyzna były i są wartościami najwyższymi.

Pamiętajmy: 10 kwietnia rocznica katastrofy samolotu rządowego pod Smoleńskiem, 13 kwietnia obchodzimy Dzień Pamięci Ofiar Zbrodni Katyńskiej.

Bogdan Pietrzak

ROK 2016 - ROKIEM HENRYKA SIENKIEWICZA

*Przystoi aby ojczyzna droższa nam była
niż my sami sobie.
Maksyma Łacińska*

Jest w Europie naród męzny od Piasta się wywodzący. Kto wie, może tak zaczęłyby pisać Henryk Sienkiewicz. Poznalibyśmy panoramę dziejów ojczystych w całej swej prawdzie, potędze i wielkości pisanej najpiękniejszym językiem świata. Te marzenia się już nie ziszczą. Ale duma z naszej ojczyzny, po przeczytaniu dzieł

Sienkiewicza, pozostaje. Nie mieliśmy w ostatnich latach, a zwłaszcza nasza młodzież, szczęścia do czytania książek Henryka Sienkiewicza. W szkołach rezygnowano z lektur Mickiewicza, Słowackiego, Żeromskiego a o autorze "Krzyżaków" wypowiadano się negatywnie. Piszący te słowa sam na własne uszy słyszał urzędniczkę kuratorium łódzkiego, która mówiła, że książki Reymonta, Orzeszkowej a zwłaszcza Sienkiewicza uczą antysemityzmu i nacjonalizmu. Ręce opadają. Wolano więc Gombrowicza, Szczypiorskiego a nawet niejakiego

Jana Tomasza Grossa. Obecnie klimat jest inny. Mam nadzieję, że rok Sinkiewicza zainicjuje wielki come back jego twórczości. Nie jest moim celem opisywanie biografii i twórczości naszego genialnego pisarza, bo to dla przeciętnego Polaka kochającego swój kraj, po prostu zwykła przyzwoitość. Parę jednak faktów z jego życia i bibliografii przybliży nam jego wielki patriotyzm zawarty w jego dziełach, który nam się udziela. Ad rem. Autor trylogii urodził się 5 maja 1846 roku w Woli Okrzejskiej na Podlasiu. Po ojcu Józefie udzielił mu się „pociąg do literatury”. Rozczytuje się w pismach Reja, Kochanowskiego, Skargi. Edukację rozpoczyna pod okiem domowych nauczycieli, a kończy na czwartym roku studiów Wydziału Filologiczno - Historycznego Szkoły Głównej Warszawskiej. Debiutował w 1871 roku powieścią "Na marne" w czasopiśmie "Wieniec". W 1875 roku w Gazecie Polskiej ukazuje się "Stary sługa" a rok później "Hania". Podróżuje. Wyjeżdża jako korespondent tejże gazety do Stanów Zjednoczonych. Tam kończy małą trylogię książką "Selim Mirza". Sławę Sinkiewicza ugruntowała właściwa trylogia. Od momentu kiedy zaczęła się ukazywać w odcinkach w "Słowie" pierwsza część "Ogniem i mieczem" rozpoczęła się nagonka ówczesnych elit na to wielkie wydarzenie literackie. Zaatakował Prus, Stanisław Brzozowski, Wacław Nałkowski i inni. Zarzucano jej nieprawdę historyczną, gloryfikację szlachty i magnaterii, nienawiść do ludu ukraińskiego itd. Na próżno, czytelnicy zapalali miłością do trylogii i jej bohaterów, a także do bohaterów innych powieści jak "Krzyżacy" i "Quo vadis". Niewidzialny artyzm i kunszt słowa polskiego w tych książkach zachwyca nas do dzisiaj. W 1905 roku otrzymuje Nagrodę Nobla za "Quo vadis". Oto fragment jego mowy wygłoszonej w języku francuskim podczas odbierania tej nagrody: "Jednakże zaszczyt ten cenny dla wszystkich, o ileż jeszcze

cenniejszym być musi dla syna Polski. Mówiono, że Polska umarła, a oto jeden z tysięcznych dowodów, że ona żyje". Ostatnie lata Sinkiewicza po otrzymaniu Nagrody Nobla upływały mu na zagospodarowywaniu Oblęgorka oraz działalności filantropijnej. W latach 1910-1911 pisze "W pustyni i w puszczy", cudowną powieść dla młodzieży. Wybuch I Wojny Światowej zastaje go w Oblęgorku. Postanawia jednak wyjechać do Szwajcarii, by w kraju neutralnym zorganizować komitet, który będzie niósł pomoc ofiarom wojny w Polsce. Umiera 15 listopada 1916 roku w Vevey. Jego prochy w 1924 roku wracają do kraju i spoczywają w wolnej ojczyźnie w podziemiach katedry Świętego

Jana w Warszawie.

Dla Boga, panie Sinkiewiczu! Larum grają! Wojna! Wojna o cywilizację łacińską. Nieprzyjaciel w granicach. Nieprzyjaciel najgorszy, bo wewnętrzny. A ty się nie zrywasz, za pióro nie chwytasz, prawdy nie dociekas, barbarzyńców nie gromisz, serc strapionych nie krzepisz? Co się z tobą stało żołnierzu chrześcijaństwa i polskości? Zaliż swej dawnej przepomniał cnoty, że nasz samych w żalu jeno i trwodze zostawiasz.

Na cześć onych przyszłych pokoleń niechże im Bóg błogosławi i pozwoli ustrzec tej spuścizny wywalczonej i odrestaurowanej trudem, potem i krwią. Niech gdy ciężkie czasy nadejdą wspomną dzieła moje i nie desperują nigdy, baczą na to, iż nie ma takowych terminów z których by się viribus unitis przy boskich auxiliach podnieść nie można.

Bolesław Wąsowski

Z ŻYCIA PARAFII

KURS ALFA

Serdecznie zapraszamy wszystkich parafian do udziału w **Kursie Alfa**, który rozpocznie się w niedzielę 10 kwietnia o godz. 19.00 w Domu Duszpasterskim. Kurs ten organizowany jest od wielu lat na całym świecie. Składa się z dziesięciu spotkań dotyczących podstaw i wiarygodności wiary chrześcijańskiej. Po wspólnym poczęstunku i wykładzie będzie można przedyskutować temat poruszony przez mówcę. Wtedy

też organizatorzy cyklu opowiedzą dokładnie o celach i formule Alfy. Adresatami kursu są wszyscy: zarówno osoby, które chciałyby pogłębić swoją relację z Bogiem, jak i niewierzący. Kolejne spotkania będą odbywały w środy o godz. 19.00 począwszy od 13 kwietnia.

Kolejne spotkania i tematy to:

- 10.04. 2016r. Czy może być w życiu coś więcej?
- 13. 04. 2016r. Kim jest Jezus?
- 20. 04. 2016r. Dlaczego Jezus umarł?
- 27. 04. 2016r. Skąd mieć pewność co do swej wiary?
- 11. 05. 2016r. Dlaczego i jak się modlić?
- 25. 05. 2016r. W jaki sposób Bóg nas prowadzi?

- 28. – 29. 05. 2016 r. Weekend ALPHA
- 01. 06. 2016r. Jak przeciwstawić się złu?
- 08. 06. 2016r. Dlaczego i jak mówić innym o Jezusie?
- 15. 06. 2016r. Czy Bóg dzisiaj uzdrawia?
- 22. 06. 2016r. A co z kościołem?

MIGAWKI Z TRIDUUM PASCHALNEGO

Zdjęcia: Iza Wieczorek

ZAPRASZAMY NA ŚWIATOWE DNI MŁODZIEŻY W KRAKOWIE

Pozostało już coraz mniej czasu do Światowych Dni Młodzieży w Krakowie. W naszej parafii można zapisać się do udziału w trzech opcjach:

- autokarowy wyjazd tygodniowy od 25 VII – 1 VIII (pakiet pielgrzyma A1 za 740zł plus podróż około 100zł).
- autokarowy wyjazd weekendowy od 29 VII – 1 VIII (pakiet pielgrzyma B1 za 360 zł plus podróż około 100 zł)
- rowerowa pielgrzymka do Krakowa – pięć dni drogi od 26 VII (około 70km) i udział w czuwaniu nocnym oraz Eucharystii z Papieżem 30 VII – 31 VII (pakiet pielgrzyma

C1 – 200 zł plus koszt pielgrzymki około 170 zł – częściowe wyżywienie, noclegi oraz droga powrotna pociągiem)

Ze względów bezpieczeństwa organizatorzy nie przewidują możliwości indywidualnego uczestnictwa w ŚDM. Więcej informacji na naszej stronie parafialnej oraz u ks. Jana. Istnieje nadal możliwość zgłoszenia chęci przyjęcia gości z zagranicy w czasie ŚDM w terminie 20 – 25 lipca. Zgłoszenia w zakrystii lub kancelarii.

Organizatorzy ŚDM nalegają by zapisy zakończyły

się do końca kwietnia. Prosimy o szybkie podejmowanie decyzji i zapisy - przez stronę parafialną, lub w kancelarii.

Dotyczy to również osób, które chcą brać udział tylko w lokalnych spotkaniach zgierskich oraz diecezjalnych.

1%

*„Troška o dziecko
jest pierwszym i podstawowym
sprawdzeniem stosunku
człowieka do człowieka”
Jan Paweł II*

Zdecyduj o swoim 1% podatku.
Podaruj go dla dzieci i młodzieży
ze Świetlicy Środowiskowej
przy Parafii Matki Bożej Dobrej Rady w Zgierzu

Zwracamy się z uprzejmą prośbą o przekazanie 1% podatku
na rzecz organizacji pożytku publicznego
Fundacja dla Młodzieży KRS 0000339553 z dopiskiem AK-Lódź-Świetlica

Świetlica prowadzona jest już 15 lat przez Ks. proboszcza
oraz członków i sympatyków Parafialnego Oddziału Akcji Katolickiej
przy Parafii Matki Bożej Dobrej Rady w Zgierzu.
Dzięki wsparciu ludzi dobrej woli, wolontariuszy.

W świetlicy dzieci i młodzież bezpłatnie :

- * Korzystają z wyrównywania dysproporcji edukacyjnych i wychowawczych
- * Korzystają z pomocy w radzeniu sobie w trudnych sytuacjach życia codziennego i rozwiązywania konfliktów
- * Mają zorganizowany czas wolny - kolonie, półkolonie, systematyczne spotkania
- * Biorą udział w kołach zainteresowań
- * Mają zapewniony posiłek

Liczmy na Twoje wsparcie
Członkowie i sympatycy Akcji Katolickiej

Zachęcamy Parafian oraz Waszych bliskich do przekazania 1% podatku na rzecz dzieci i młodzieży ze Świetlicy Środowiskowej z Zgierzu przy parafii Matki Bożej Dobrej Rady w Zgierzu. By przekazać swój 1% podatku Świetlicy Środowiskowej prosimy wpisać w deklaracji podatkowej **KRS 0000339553** Środki uzyskane z 1% prześlemy na doposażanie świetlicy.

Dziękujemy

UROCZYSTOŚCI JUBILEUSZOWE W PIOTRKOWIE TRYBUNALSKIM POD PRZEWODNICTWEM KSIĘDZA ARCYBISKUPA GĄDECKIEGO

Parafianie Matki Boskiej Dobrej Rady w Zgierzu wraz z ks. Krzysztofem Basztabinem uczestniczyli w diecezjalnych uroczystościach 1050 lecia Chrztu Polski.

Uroczystości Jubileuszowe w Piotrkowie Trybunalskim rozpoczęły się procesją z Obrazem Matki Bożej Trybunalskiej do kościoła pw. Najświętszego Serca Jezusowego, gdzie sprawowana była Msza Święta pod przewodnictwem Arcybiskupa Stanisława Gądeckiego.

Wszystkich przybyłych przywitał Ksiądz Arcybiskup Marek Jędraszewski Metropolita Łódzki, który przypomniał, że tu w Piotrkowie przed wiekami obradom Trybunału patronowała Najświętsza Maryja Panna, obecna właśnie w wizerunku MB Trybunalskiej. Metropolita Łódzki w słowie wstępu odwołał się do apelu biskupów polskich na temat obrony życia.

Ksiądz Arcybiskup Gądecki w homilii poruszył problem prawa naturalnego, bo jak mówił to właśnie prawo naturalne gwarantowało rozwój duchowy naszej ojczyzny przez 1050 lat, a dzisiaj jest zagrożone ze strony skrajnego liberalizmu.

Po homilii Ksiądz Zbigniew Tracz Kanclerz Kurii Metropolitalnej Łódzkiej odczytał Komunikat Prezydium Konferencji Episkopatu Polski w sprawie pełnej ochrony życia człowieka.

Kolejną stacją diecezjalnych obchodów 1050 rocznicy Chrztu Polski będzie Łódź. Tu 12 czerwca w Święto Eucharystii po tradycyjnej procesji będzie sprawowana Msza Święta, której przewodniczyć będzie i kazanie wygłosi, Ksiądz Kardynał Dominik Jaroslav Duka, prymas Czech. Będzie to historyczne wydarzenie, gdyż to właśnie z Czech, Polska przyjęła sakrament chrztu. Tematyką łódzkich obchodów będzie Eucharystia, która jest

najcenniejszym Skarbem Kościoła.

Źródło: www.archidiecezja.lodz.pl

Życzenia dla Księdza Arcybiskupa Marka Jędraszewskiego

*Ekscelencjo,
Księżę Arcybiskupie*

Z okazji imienin, składamy na ręce Księdza Biskupa życzenia wielu Łask Bożych, opieki Świętego Patrona, zdrowia oraz potrzebnych sił w wypełnianiu pasterskiego i biskupiego posłannictwa.

Niech nieustająca opieka Matki Bożej oraz Jej wstawiennictwo będą pomocą oraz drogowskazem w służbie Bogu i drugiemu człowiekowi. Niech Duch Święty kieruje Ekscelencją jako strażnikiem prawdy i dobra Kościoła, a głoszona przez Księdza Biskupa Dobra Nowina napełnia ludzi żywą wiarą, nadzieją i miłością.

Życząc tych Bożych darów w służbie Chrystusowemu Kościołowi,

*Z zapewnieniem o modlitwie,
Duszpasterze i Parafianie
Matki Bożej Dobrej Rady w Zgierzu*

Życzenia dla Księdza Biskupa Marka Marczaka

Ekscelencjo, Księżę Biskupie

Drogi księżę Biskupie z okazji imienin pragniemy złożyć bardzo serdeczne życzenia obfitych Bożych łask oraz samych radosnych chwil!

Niech Duch Święty opromienia swym światłem każdy dzień Twojej kapłańskiej posługi, Jezus niech zawsze będzie Twoim Przyjacielem, a Maryja niech przyciąga Cię do swego serca.

Księdzu Biskupowi Markowi Matczakowi życzymy, aby naśladując swojego patrona nieustrudzenie głosił prawdę i moc Ewangelii wszystkim ludziom, zdrowia, siły i wytrwałości w trudach codziennej posługi pasterskiej.

*Z zapewnieniem o modlitwie,
Duszpasterze i Parafianie
Matki Bożej Dobrej Rady w Zgierzu*

Z KSIĄG PARAFIALNYCH

Odeszli do wieczności

Henryk Matusiak (ur.1933)
Kacper Owczarek (ur.2011)
Janina Łukasiak (ur.1925)
Zofia Różycka (ur.1931)
Zenona Kolano (ur.1937)
Krystyna Steglińska (ur.1954)
Waldemar Michalski (ur.1962)

Daniela Ogrodowczyk (ur.1925)
Irena Tomczak (ur.1924)
Anna Binkowska (ur.1953)
Eugeniusz Włodarczyk (ur.1931)
Roman Antczak (ur.1941)
Marek Gancarz (ur.1963)
Krystyna Miszczak (ur.1946)

Bronisława Spiesz (ur.1930)
Jadwiga Kuzańska (ur.1923)
Zdzisława Mrówczyńska (ur.1931)
Anna Wiśniewska (ur.1971)
Zygmunt Jemielity (ur.1941)
Wojciech Kosiewicz (ur.1951)
Henryk Olejniczak (ur.1947)

Módlmy się za zmarłych, aby przez Boże miłosierdzie weszli do chwały życia wiecznego.

Sakrament chrztu otrzymali

Julia Woźniak
Kacper Przybyła
Antonina Magdalena Pal

Alan Olejniczak
Milena Kazimiera Mamczarek
Maksymilian Pawlak

Filip Przybyła
Kaja Gaczyńska

Módlmy się za dzieci ochrzczone, aby Duch Św. napełniał je swoimi darami i prowadził przez życie drogą prawdy.

Kancelaria Parafialna czynna od poniedziałku do piątku w godz.; 9: 00– 11: 00 oraz 15:00– 16:30; Tel: 42 /716-27-65

Wydawca: Parafia Matki Boskiej Dobrej Rady w Zgierzu, 95-100 Zgierz ul. M. Skłodowskiej – Curie 3

Redakcja: Ks. Kan. dr Andrzej Blewiński – Proboszcz Parafii; redaktor: Ks. dr Tomasz Cyliński.

Nr konta parafialnego: Bank Spółdzielczy w Zgierzu **36 8783 0004 0015 6097 2000 0001**

Nr konta Świątlicy Środowiskowej: Bank Spółdzielczy w Zgierzu 34 8783 0004 0015 8932 2000 0001

Za wszelkie wpłaty na rzecz parafii i Świątlicy Środowiskowej składamy serdeczne Bóg zapłać

www.mbrd.archidiecezja.lodz.pl e-mail: gazeta.dobrarada@gmail.com

Redakcja zastrzega sobie prawo do opracowania redakcyjnego tekstów oraz prawo do korekty stylistycznej i ortograficznej.

Zespół Redakcyjny „Dobra Rada”: Marianna Strugińska-Felczyńska, Agnieszka Gajek, Elżbieta Hildt, Barbara Musiał. Składanie gazetki: Agnieszka Gajek, Marianna Strugińska-Felczyńska.

Dystrybutor: Marek Cylke

Drukarnia, Wydawnictwo Muzyczne i Poligraficzne
ul. Wersalska 54, 91-212 Łódź, Poland
www.merakel.pl www.merakel.com.pl